

Collformic – Matagalls 25 de febrer de 2009

Dimarts, al capvespre, vaig trobar-me en Jaume Muntan, carregat de llibres que anava a tornar-los a la biblioteca. Em va interrogà si encara no fèiem ressenya de l'excursió. Em va picar la pregunta i com a prova intento aquesta crònica de l'excursió. He dit que vaig trobar-lo, perquè en temporada de neu ens abandona pels esquís i no li veiem el pel, sinó el trobem de vianant o revestit de ciclista, quan intenta atropellar-nos. Em vaig interessar per les seves accidentades aventures, que per sort només esdevingueren petits ensurts. Varem parlar poc, i em va confessar que aprofitaria el viatge per comprar "orujo", doncs –com sabem- la copeta després de l'àpat forma part del seu ritual diari.

En Pep Comas a la sobretaula de la passada sortida ens havia proposat anar al Montseny. En concret de Collformic a Matagalls. Per un costat volia trepitjar neu i per l'altra caminar per una muntanya propera.

Quan arribem als Gorcs a les vuit en hi trobem que l'expedició completa de la Roca s'havia presentat una hora abans.

Al presentar-se el gruix de Granollers, en Jaume Ventura, amb un generós gest i exercint de productor, ens regala a cadascun del grup un lot de mongetes del ganxet, amb denominació d'origen "Pla de Palou".

Uns moments de cortesia, que en Pep Comas i en Joan Corbera aprofiten per lliurar-me arxius fotogràfics per la nostra presentació a l'Agrupació Excursionista de Granollers i sense gaires preàmbul arrenquem.

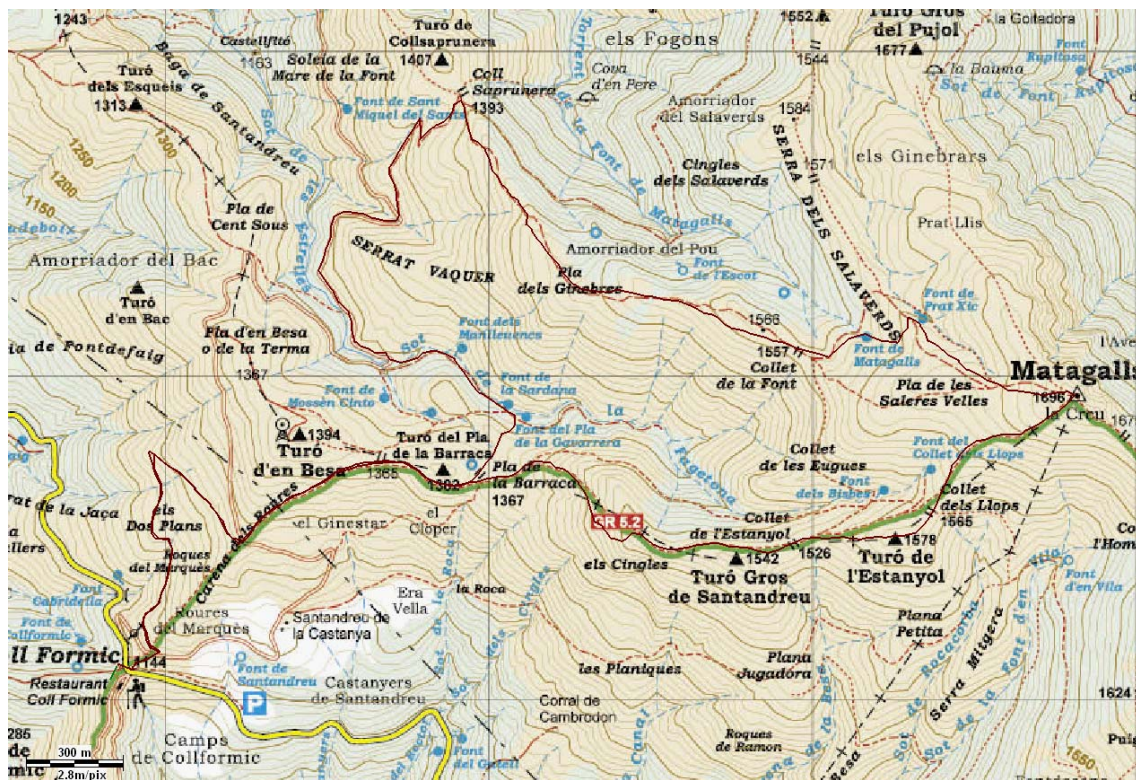
En Josep Roca encapçala l'expedició, seguit per l'Ismael Porcar. Completa el primer cotxe en Joan Corbera, en Jaume Ventura, en Josep Carbonell i en Ricard Causa, que ja ha tornat de Canàries. L'altre grup es completa amb en Josep Oranies, en Miquel Bramona, en Pep Comas i en Josep Maria Farnés. En Joan Arenas, acabat de jubilar, aquesta setmana desmunta el taller i no pot venir.

Troblem obres per la carretera, cosa que ha deixat de ser notícia. Arribem a l'aparcament de Collformic i aviat arrenquem a caminar, falten cinc minuts per les nou i com a precalentament preferim seguir pel bon camí. En Ricard ens deixa quan agafem el GR 5.2. El dia es presenta tèrbol i el cel comença a emboirar-se.

Al passar pel pla de la Barraca comencem a trobar abundant neu i el temor d'una relliscada frena la marxa del grup. La neu impressiona i el fred es fa notar. Buidem les motxilles de la roba d'abric. Una mica exagerats, doncs el blanc paisatge ens impressiona. Ens desviem pel Turó de l'Estanyol, on encara hi trepitgem terra. La boira difumina el paisatge, i per aquells que s'estrenen a pujar el Matagalls endevinen unes antenes al seu cim. Després de caminar sobre un bon gruix de neu, agafem confiança i sense adonar-nos arribem al cim al voltant de tres quarts d'onze. En Joan Corbera fa la fotografia de rigor i decidim esmorzar-hi, dons l'empedrat que corona la muntanya és una illa sense neu, on podrem seure amb tranquil·litat.

Un cop hem esmorzat i reposat, arrenquem amb més confiança. Hem perdut aquella por inicial a la neu. El gruix es considerable i les botes s'ensorren una mica, més del que imaginem. Hi ha qui li entrarà neu dins les botes i després s'haurà de canviar els mitjans. Uns quans –la majoria- baixen fins la Font de Prat Xic, anomenada també dels Cims. Després –només uns quants- seguim fins la Font de Matagalls, passarem pel pla de les Ginebres i passem pel coll de Saprunera. Tornem pel Pla de la Barraca i refem el camí d'anada. Arribem a Collformic a la una del migdia, on ens retrobem amb en Ricard Causa.

Planifiquem l'anar a dinar. S'aposta pel restaurant el Pinós d'Aiguafreda, però un equipat Josep Carbonell ens treu un complet planing amb qualificació inclosa dels restaurants, on precisament s'indica el dimecres està tancat.

Arrenquem i amb els cotxes passem pel Castell del Brull, on trobem les portes tancades. S'ha decidit anar al restaurant la Cooperativa de Sant Miquel de Balenyà (Seva) i ens entaulem sense esperar. Dels plats que tingueren més clientela foren d'entrant suc de tomàquet, de primer faves ofegades, de segon salmó i per postres quallada –la majoria amb mel-.

Després a la sobretaula en Joan Corbera planteja que el proper dia hauria d'estar a casa seva a les 5 de la tarda. Toca una excursió de proximitat i s'escull un tros del Cingles del Bertí. Concretament de Valldeneu, Sot del Bac, el Grau de la Trona, el Grau de Montmany i el Grau de l'Avellaneda. Ei! sortirem a les 8 dels Gorcs!.

Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera